

at vise, hvilke Beskyttelsessummer der indgaar i forskellige Varer. Jeg nævner en Cykleslange, som bærer en Told af 5 Ø.; hvis den gaar ind uden Ventil, er den tilmed helt toldfri. Jeg nævner et Kilo Bananer, som urørt af de nylig gennemførte Forhøjelser svarer den store Told af 1 Ø. pr. kg. Jeg nævner et almindeligt Sæt Tøj som det, jeg her er iført, som svarer en Told af ca. 3 Kr. Jeg nævner en Panamahat til maaske en 30 Kr.s Butikspris, som bærer en Told af 30 Ø. Man kunde blive ved længe med slige Eksempler for at vise Sandheden om Flertallet af vore Vægttoldsatser. Naar man overfor disse Beløb fremholder dem, der er Følgen af den sidste Tids Valutaprisstigninger, har man ganske andre Tal for Øje. Jeg minder om de 22 Ø. pr. kg, Smørret steg forleden Uge blot som Følge af Sterling-Kursens Stigning. Jeg minder om de stærke Prisstigninger paa Kaffe, Sukker, Kolonialvarer og alle andre Fornødenheder, der er den direkte automatiske Følge af Kronens Fald. Jeg tror, at naar den brede Befolkning efterhaanden sammenstiller disse Tal, vil der opstaa en stærk Erkendelse af, at det vil være mere hensigtsmæssigt, og at det navnlig vil være betydelig billigere, i Tide gennem den Vej, vi her anviser, gennem Paalægelse af moderate Toldforhøjelser, som indgaar i Priserne, at unddrage sig de enorme og uoverskuelige Prisstigninger, der vil være Følgen af et fortsat Fald i den danske Kronens Værdi. Jeg tænker her endda ikke paa alle Kronefaldets Sidevirkninger, paa de Komplikationer af Sygdommen, som jeg nævnte før, paa hele den uoverskuelige Indvirkning paa vort Pengevæsen, som et fortsat Kronefald vil afstedkomme.

I de Bemærkninger, jeg ved den sidste Diskussion fremsatte, og hvori jeg anførte Norge som et Bevis paa Guldtoldens Praktiseren, fremsatte jeg min Opfattelse saaledes, at det gav Anledning til, at den højtærede Finansminister svarede mig og overfor mine Udtalelser fremholdt de store politiske Vanskeligheder, Guldtolden havde afstedkommet netop i Norge. Nu vil jeg for det første sige, at selv om der er politiske Vanskeligheder, burde man maaske søge at overvinde disse i et Spørgsmaal af saa vital Betydning for hele Nationen som Valutaspørgsmaalet. Men dernæst ser vi, at efter at Debatten i det danske Folketing havde fundet Sted, er netop det norske Venstre gaaet med til Guldtolden, idet man i det paagældende Udvalgs Betænkning og Indstilling til Stortinget finder Venstremaendene villige til at stemme for Guldtolden, idet de ganske vist

har principielle Betæneligheder, men dog i den nuværende Situation ikke mener at burde gaa imod, men kun foreslaar visse Modifikationer overfor nogle almindelige Forbrugsvarer, nemlig Sukker og Kaffe, og for disse Varer gælder det, at Toldbeløbet i Forvejen var særdeles rigeligt. Men ikke nok hermed, for at skaffe den fornødne finansielle Kompensation for disse Nedsættelser, som altsaa Venstre foreslaar, medens de gaar med til Guldtolden i dens Helhed, gaar de sammen med Flertallet til at bringe Tillægsprocenten for Lüksussatserne op fra 33 $\frac{1}{2}$ til 50 pCt. Jeg vilde ønske, at det ærede Venstreparti i Danmark vilde følge Eksemplet fra Norge og til Fordel for Virkeligheden gaa med til effektive Foranstaltninger, selv om visse gamle Partidoktriner maaske kom lidt i Fare; vi vilde fra alle Sider, tror jeg, i Øjeblikket staa os ved at lade vore egentlige snævre Partiinteresser træde tilbage overfor den store Alvor i den Situation, vi er i.

Man har paaapeget andre Midler, ved hvilke man kunde naa til en Valutaforbedring. Jeg vil først genkalde i Erintringen, at ogsaa vi vil foreslaa enkelte store Varegrupper taget ud og givet en særlig Forhøjelse, og vi forbeholder os at stille Forslag herom i Overensstemmelse med de Udtalelser, min Partifælle det ærede Medlem Hr. Korsgaard for nylig fremsatte. Det vil selvfølgelig være u hensigtsmæssigt at proklamere slikt i Utide, og ligeledes maa saadanne Forslag udarbejdes ved Hjælp af Administrationen.

I øvrigt er det nu yndet at kalde paa Diskontoforhøjelse og Kreditindskrænkning som Midler til at bøde paa Valutamiseren. Om Diskontoforhøjelsen har jeg allerede udtalt mig; det er en Fordyrelse, og det er en Hemning af Erhvervs livet. Det er en Fordyrelse for Forbrugerne, som ikke helt kan forenes med den store Hensyntagen just til Forbrugernes Interesser, som ellers ligger bag Modstanden mod Toldforanstaltninger. Om den rationelle Kreditindskrænkning, som netop i disse Dage er paa Tale, vil jeg blot sige, at jeg tror, det er rigtigt, at Kreditten, den overdrevne Kreditgivning, er noget af en Kræftskade i dansk Forretningsliv, maaske navnlig i Detailhandelen, men det vil sikkert være svært at drage Grænsen mellem den berettigede og den uberettigede Kredit, og jeg tror, at de store Virksomheder, de store Erhverv, som det dog nu først og fremmest gælder om at holde i Gang, arbejder med saa lidt egen Driftskapital, er i saa høj Grad henvist til Bankernes Kreditgivning, at det vilde